

645

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 czerwca 1999 r.

w sprawie określenia wypadków, w których nie powstaje dług celny.

Na podstawie art. 225 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dług celny w przywozie nie powstaje, z zastrzeżeniem ust. 2, w wypadku:

- 1) uchybienia terminu, w jakim towary objęte procedurą celną lub towary składowane czasowo powinny zostać objęte procedurą celną lub otrzymać inne przeznaczenie celne, pod warunkiem że organ celny wydał zgodę na przedłużenie terminu, a wniosek w tej sprawie został złożony przez osobę zobowiązaną do zachowania tego terminu przed jego upływem,
- 2) przedstawienia towaru, objętego procedurą tranzytu, w urzędzie celnym przeznaczenia w terminie późniejszym niż wyznaczony przez organ celny,
- 3) poddania badaniom towaru składowanego czasowo bez uprzedniego udzielenia przez organ celny zgody, o której mowa w art. 40 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402), zwanej dalej „Kodeksem celnym”, lub poddania towaru objętego procedurą składu celnego zwyczajowym czynnościom bez uprzedniego uzyskania pozwolenia organu celnego, pod warunkiem że taka zgoda lub pozwolenie byłoby udzielone, gdyby osoba zainteresowana wystąpiła z odpowiednim wnioskiem,
- 4) wykorzystywania towaru objętego procedurą odprawy czasowej w celu innym niż wskazany w pozwoleniu organu celnego na dokonanie odprawy czasowej, pod warunkiem że organ celny mógłby udzielić pozwolenia na takie wykorzystywanie towaru, gdyby osoba uprawniona do korzystania z tej procedury celnej wystąpiła z odpowiednim wnioskiem,
- 5) uzasadnionego przemieszczenia towaru składowanego czasowo lub objętego procedurą celną bez wymaganej zgody organu celnego, pod warunkiem że towar może zostać przedstawiony organowi celnemu na jego żądanie,
- 6) wprowadzenia towaru do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctwowego bez dokonania wymaganych formalności celnych, pod warunkiem że towar został ujęty w ewidencji towarowej niezwłocznie po jego złożeniu w magazynie, na placu lub w innym miejscu prowadzenia działalności

oraz że może zostać przedstawiony organowi celnemu na jego żądanie.

2. W wypadkach, o których mowa w ust. 1, dług celny w przywozie nie powstaje, pod warunkiem że:

- 1) niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, nie stanowiło próby usunięcia towaru spod dozoru celnego,
- 2) niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków, o których mowa w ust. 1, nie nastąpiło z winy lub niedbalstwa osoby obowiązanej do wykonania obowiązków lub dopełnienia warunków,
- 3) wszystkie formalności celne niezbędne do uregulowania sytuacji towaru zostały dokonane niezwłocznie po zaistnieniu wypadków, o których mowa w ust. 1.

§ 2. Dług celny w przywozie nie powstaje w wypadku:

- 1) krótkotrwałego użyczenia przez osobę, o której mowa w art. 190 § 1 pkt 6 Kodeksu celnego, rzeczy stanowiących jej mienie i uprzednio zwolnionych od cła swojemu małżonkowi, rodzicom, dzieciom lub rodzeństwu tej osoby,
- 2) gdy towary, które uprzednio zostały objęte procedurą celną z częściowym lub całkowitym zwolnieniem od cła albo zostały zwolnione od cła ze względu na ich przeznaczenie, uległy całkowitemu zniszczeniu w wyniku wypadku lub działania siły wyższej i fakt ten został, na wniosek osoby zainteresowanej, potwierdzony przez organ celny,
- 3) odstąpienia towaru, uprzednio zwolnionego od cła na podstawie art. 190 § 2 Kodeksu celnego, innej osobie spełniającej warunki do uzyskania zwolnienia od cła na tej samej podstawie, pod warunkiem nieodstępowania tego towaru przez nabywcę przez okres trzech lat, licząc od daty odstąpienia,
- 4) zużycia lub użycia towaru w związku z akcją ratowniczą w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym, nawet gdy towar ten nie został całkowicie zniszczony oraz gdy w sposób nie budzący wątpliwości można stwierdzić, że został zużyty lub użyty w akcji ratowniczej,
- 5) zużycia lub użycia w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnoctwowym maszyn, urządzeń oraz środków transportu, z wyjątkiem samochodów osobowych służących do prowadzenia działalności gospodarczej na terenie wolnych obszarów celnych lub składów wolnoctwowych, które zostały wprowadzone do wolnego obszaru celnego przed dniem wejścia w życie Kodeksu celnego.

§ 3. W wypadku, o którym mowa w art. 224 § 1 Kodeksu celnego, dług celny w przywozie wobec towa-

rów przywiezionych w celu uszlachetniania czynnego nie powstaje, jeżeli towary te są:

- 1) materiałami pochodzącymi w rozumieniu umowy międzynarodowej, a umowa ta przewiduje zakaz zwrotu lub zwolnienia z cła materiałów niepochodzących,
- 2) materiałami pochodzącymi lub materiałami niepochodzącymi w rozumieniu umowy międzynarodowej, a umowa ta nie przewiduje zakazu zwrotu lub zwolnienia z cła tych materiałów.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 listopada 1997 r. w sprawie określenia wypadków, w których nie powstaje dług celny (Dz. U. Nr 144, poz. 966 i z 1998 r. Nr 164, poz. 1176).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

646

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1999 r.

w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodu stanowiącego nadwyżkę pomiędzy wartością rynkową akcji objętych przez osoby uprawnione na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki a wydatkami poniesionymi na ich objęcie.

§ 2. Zaniechanie, o którym mowa w § 1, nie ma zastosowania do dochodu uzyskanego przez osoby uprawnione ze zbycia akcji.

§ 3. Zaniechanie ma zastosowanie do dochodów uzyskanych w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*

647

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 czerwca 1999 r.

w sprawie ochrony przez specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne terenów komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej.

Na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740 i z 1999 r. Nr 11, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej przez specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne przedsiębiorców, o których mowa w art. 2 pkt 7 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740 i z 1999 r. Nr 11, poz. 95), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) komórkach i jednostkach organizacyjnych — rozumie się przez to komórki i jednostki organizacyjne,

o których mowa w § 3 ust. 1 i § 5 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1999 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 29, poz. 267),

- 2) terenach komórek i jednostek organizacyjnych — rozumie się przez to nieruchomości pozostające w trwałym zarządzie lub wykorzystywane na podstawie innych tytułów prawnych przez komórki i jednostki organizacyjne,
- 3) dowódcach jednostek wojskowych — rozumie się przez to również komendantów, dyrektorów, szefów jednostek organizacyjnych, o których mowa w pkt 1,
- 4) jednostkach wojskowych — rozumie się przez to także komórki i jednostki organizacyjne, o których mowa w pkt 1,